

Kmetijski list

Glasiło „Samostojne kmetijske stranke za Slovenijo“.

Izhaja vsak četrtek.
Naročnina:
celoletno Din 12.50
pololetno Din 6.25
Posamezna številka Din 0.50

**Kmet, pomagaj si sam,
in svoje stališče v državi
uravnaj si sam!**

Inserati:
1 mm inseratnega stolpca stane za:
male oglase Din 0.25
uradne razglase Din 0.40
reklame Din 0.50

Uredništvo in upravnništvo lista je v Ljubljani na Kongresnem trgu št. 9 (nasproti dvorca).

Klerikalna politika.

Tako-le označuje klerikalni vojvoda dr. Susteršič v svoji knjigi uspehe klerikalne politike: «Ti uspehi leže na polju vnanje in notranje politike. In enem in drugem torišču — same izgubljene bitke».

Točneje se ni mogel izraziti o klerikalni politiki bivši generalisimus klerikalne armade in točneje tega niso mogli dokazati klerikalci sami, kakor so to storili na seji skupščine z dne 27. aprila, ko so samo en dan izgubili kar dve bitki. Pač višek uspeha!

S kričečo besedo in celo s tule-njem so nastopili ta dan, da obtožijo druge — toda pod silo dokazov so bili obsojeni sami. Nastopili so, da si z demagoško frazo naberejo gradiva za shode — toda gradivo njih nasprotnikov jih je razgalilo in razbilo vse njih račune. Nastopili so, da z orožjem opozicionalne taktike pripravijo sebi pot v vlado, toda grehi njih vlade so jih pritisnili k tlem. Ne izgubljeni bitki, temveč uničujoč moralni poraz je bila četrtkova seja skupščine za naše klerikalce, in sicer v vsakem oziru.

Do kosti so se razgalili.

To je prvi «uspeh» njih nastopa. Kakršna stranka je SLS., tak je njen poslanski klub v skupščini. Ozek krog ljudi, ki absolutno vlada in je lepo v ozadju, potem pa široka masa kimavcev, ki izpolnjujejo slepo vse, kar jim zaukažejo gospodje. Ti ubogi kmetje-poslanci morajo v boj, gospodje dr. Korošec, dr. Hohnjec in dr. Gosar pa ostajajo lepo zadaj v bližini ministrskih klopi, kjer se prijazno in usiljivo razgovarjajo z glavnimi zastopniki sedanjega «tako koruptnega sistema», kakor pišejo njih trobila. Vseeno, ali se razpravlja nad vse važni zakon o dvanajstinah ali pa manj važna interpelacija, vselej morajo v boj poslanci-kmetovalci, ki so žrtve voditeljskih ambicij, kajti nad vse diši našim klerikalcem vlada in nad vse jim smrdi opozicija. Zategadelj so voditelji tihi, da v primeru možnosti vstopa v vlado morejo zvaliti vso krivdo za hujškarije na uboge žrtve — poslance-kmetovalce.

Kakšna razlika med poslanci SKS. in med klerikalnimi poslanci! Pri nas nastopa vsak poslanec sam od sebe, vsi pa vedno skladno, v zmislu visoke kmetijske misli in na čelu vsem naš predstavitelj v vladi, tovariš Pucelj. Pri klerikalcih pa vsak nastop le na komando, tisti pa, ki vse komandira, je lepo v ozadju, kajti drugi hodijo zanj po kostanj v žerjavico. Tu prava ljudska stranka — tam sleparska ljudska stranka!

Za vse, samo za kmetovalce ne!

In nastopil je glavni govornik SLS., poslanec Škoberne, da razloži, zakaj je SLS. proti dvanajstinam. In slišali smo to-le: SLS. je proti dvanajstinam, ker se ne skrbi za tvor-niškega delavca in ker imajo duhov-niki prenizke plače. Drugih stvari ne pogrešajo v dvanajstinah. Upravičeno jim je zato zaklical tovariš Urek: «Kaj pa kmet? Ali zanj ni-mate nobenih zahtev?» Jasno, da ne, kajti na ta medklic je zaklical poslanec Škulj: «Za kmeta pa bo že poskrbela „Samostojna kmetijska stranka“!» — Ali je k temu še po-treben kak dostavek?

In prihajale so na dan laži ena za drugo!

Da bi si skovali političen kapital, je dejal poslanec Škoberne, da uva-jajo dvanajstine nove davke. Ko pa ga je vprašal poslanec Urek, kateri davki se zvišajo, je molčal, kajti ne-resnična je bila njegova trditev.

Pa je poizkusil z drugo stvarjo ter zagodel staro klerikalno lajno o razmerah pri vojaštvu. Toda zopet je moral utihniti, kajti zamrl mu je odgovor na jeziku, ko so vprašali poslanci SKS., kdo je uveljavil v naših krajih srbski vojaški zakon, in ko so zaklicali srbski poslanci, da je bil to dr. Korošec.

In končno je dejal poslanec Škoberne: «Ljubezen do domovine in zadovoljnost naroda sta največji kapital vsake države. Ta kapital je se-danji vladni sistem napravil.» Tova-riši, želeli bi, da bi videli ono ogor-čenje, ki je nastalo po teh besedah v skupščini. Kdo pa je bolj netil in širil nezadovoljstvo kakor ravno klerikalni tisk? Kdo pa je bolj ubi-jal ljubezen do domovine kot kleri-kalni časopisi? Bolj farizejskih be-sedi se še ni slišalo v skupščini in zato tudi so dobile primeren od-govor.

Slabo uslugo pa je storil posla-nec Škoberne tudi duhovščini, zakaj z neresnicami je zagovarjal zvišanje duhovniških plač ter s tem sramotil duhovščino. Dejaj je med drugim, da so bili med vojno vsi duhovniki zaradi srbofilstva politično sumljivi in preganjani od Avstrije, da so du-hovniki odpravili analfabetizem med narodom in da vodijo vzorno gim-nazijo v Kamniku itd. Kakor da ne bi imela duhovščina res nobenih zaslug za narod in da bi se morala zato krasiti s pavovim perjem. Ne, gospod Škoberne! Tudi brez Vaših neresnic smo za zvišanje duhovni-ških plač.

Laž za lažjo je prihajala na dan, poslanec Škoberne pa je stal v za-dregi in končno, čeprav mu je klical poslanec dr. Korošec: «Le korajž-no!», čisto «entglajzal», kakor je dejal poslanec Urek.

Opozicija brez vrednosti.

Najhujša napaka naše skupščine je, da ni v njej prave opozicije. Tu-di to so klerikalci silajno dokazali. V razpravi so bile dvanajstine, za-kon največjega pomena. Namesto da bi poslali v boj drja. Korošca ali kakega drugega inteligenta, je mo-ral nastopiti poslanec Škoberne. Za-to pa je bila njegova kritika zakona o dvanajstinah tudi brez cene, ker ta kritika ni bila ustvarjajoča. Ni zadosti, če se samo govori, ampak treba je tudi dokazati, kako stori-ti bolje. V vsem Škobernetovem govoru pa niste našli niti ene take be-sede. In prav isto je zagrešil popol-ne poslanec Brodar, ki je govoril pač o nerednostih v vojski, toda ni bil v stanu, podati za to konkretnih primerov. Vse interpelacije sestav-ljajo namreč klerikalci le na podsta-vi govorice, ne pa na podstavi oseb-nih preiskovanj. Zategadelj je tudi vojni minister naglasil, da so kleri-kalne informacije brez cene in da nanje ničesar ne da. Čeprav vlečejo dnevno 180 dinarjev plače, se ven-dar klerikalni poslanci ne potrudijo toliko, da bi sestavili le utemeljene

interpelacije ter varovali tako svoj ugled. Zalostna posledica izgublje-nega ugleda je, da morejo prinesiti svojim volilcem pač kopo hujškarij, a niti enega uspeha. Kaj ima narod od besedi, pa si naj razloži vsak bralec sam!

Proti čemu so glasovali?

Res je, da se z dvanajstinami do-ločujejo stari davki. Toda nasprot-no so tudi v dvanajstinah velike ljudske pridobitve, ki bi zaslužile, da se jih klerikalni poslanci spomi-njajo vsaj z besedo. Tako določuje-jo dvanajstine davek na vojne do-bičke, ki naj ga plačajo le oni, ki so imeli nad stotisoč kron čistih letnih dohodkov. Dasi je ta določba v in-teresu delavnega ljudstva, so kleri-kalci vendarle glasovali proti njej. Dvanajstine določajo dalje, da se znižajo kazni na trošarino za vino in žganje na četrtino. Klerikalci so glasovali proti tej določbi.

Vranglovci, ki so kot obmejna straža izzvali s svojim ponašanjem naravnost vihar ogorčenja med ljudstvom, se z dvanajstinami od-pravijo iz Slovenije. Tudi proti te-mu določili so glasovali klerikalci.

Bolnicam, tako važni ljudski za-htevi, preskrbe dvanajstine potrebne kredite, da nadaljujejo lahko s svo-jim občeukoristnim delom. Klerikalni poslanci pa so glasovali proti dva-najstinam.

Veliko zlo je bilo v državi, ker so posebno v Srbiji nastavljali za urad-nike dijake, ki so vlekli državno plačo, čeprav niso ničesar delali in čeprav so imeli že državne štipen-dije. To nezdravo stanje se z dva-najstinami konča. Klerikalni poslan-ci pa so glasovali proti dvanajsti-nam.

In glasovali so celo proti dva-najstinam, čeprav bi brez njih spre-jema ne dobil niti en duhovnik svoje plače. Taka je klerikalna opozicija!

Ne za vojake, temveč za «Domoljuba».

Marsikatero bridko uro so že do-živeli naši fantje-vojaki, ker morajo živeti po južnih krajih države, kjer dežela še ni urejena. Toda za vse to trpljenje niso imeli klerikalci no-bene besede, temveč vložili so inter-pelacijo le zategadelj, ker je prepo-vedan «Domoljub». Kaj jim mar ljudski blagor, samo da je njih strankarska korist varovana! Mi pa pravimo: To, ali berejo naši fantje «Kmetijski list» ali ne, je postranska stvar. Glavno je, da so zdravi in siti, da pridejo od vojakov domov kot kreпки delavci in dobri državljani. In nastopili so za «Domoljuba», če-prav so znali, da jih čaka neusmi-ljena blamaža, kajti vojni minister je izjavil, da ni prepovedan samo «Domoljub», temveč sploh vsak po-litični list, torej tudi «Kmetijski list», in sicer zategadelj, ker vojaška upra-va ne more reči, ta list je slab, ta pa dober, ker bi se s tem zamerila pač na vse strani.

Bilo bi preobširno, če bi navajali še druge zanimivosti s te seje skup-ščine, ki so jo nekateri srbski listi nazvali naravnost za slovensko skupščino, zakaj tako temeljito se je na njej pralo nečedno perilo SLS. Toda že navedena dejstva dokazu-jejo dovolj jasno, da tako strahovi-tega poraza še ni doživela zlepa v skupščini kaka stranka, kakor ga je doživela dne 27. aprila naša kleri-

kalna stranka. Značilen je ta poraz, ker priča, da klerikalna politika ne more vzdržati kritike pred ljudmi, pri katerih je demagogija brez cene, kakor se je to pokazalo v skupščini. Poraz pa je tudi pomenljiv, ker do-kazuje, da ni več daleč tudi oni usodepolni dan, ko bo klerikalna politika doživela ne le pred zastop-niki naroda, temveč tudi pred na-rodnom samim svoj davno zasluženi polom.

Tovariši in tovarišice! To pa od-visi v znatni meri tudi od Vas. Stopnjajte svoje delo, utrjujte kmet-sko misel, širite zavednost, gojite složnost in krepite požrtvovalnost, da po 28. novembru leta 1920. in po 27. aprilu leta 1922. pride tudi še oni tretji dan zmage, ki bo za vedno položil v grob ono stranko, ki se v zasmeh ljudstva imenuje SLS.

Na njenem grobu zasadimo prap-or Stare pravde, na njenem grobu naj zasije naša sreča!

Kdo je tisti, ki noče svobodne vlade kmetijskega ljudstva!

Seja načelnštva SKS.

bo v ponedeljek dne 8. t. m. ob 9. uri dopoldne pri Mraku na Rimski cesti v Ljubljani.

Načelnštvo SKS.

Redni letni občni zbor mariborskega (štajer-skega) okrožja

kot dopolnilo občnega zbora, ki je bil dne 22. aprila v Mariboru, bo dne 18. maja t. l. ob 10. uri dopoldne v Celju v mali dvorani Narodnega doma.

Ker nas čakajo velike naloge, zato je dolžnost vseh zaupnikov, poverjenikov, odbornikov in dele-gatov, da se tega važnega občnega zbora zanesljivo udeležijo.

V boj za Staro pravdo!

Tajništvo SKS. v Celju.

Shodi „Samostojne kmetij-ske stranke“.

Dne 7. maja bo javen shod v Ra-dovljici, na katerem bodo poročali tovariši minister Pucelj, narodni po-slanec Kušar in zastopnik obrtnikov Ogrič.

Dne 21. maja bosta shoda v Bre-žicah in na Raki. Na njih bodo go-ovorili tovariši poslanci Pucelj, Ra-jar in Urek.

Dne 21. maja bo shod na Uncu. Poročal bo na njem tovariš posla-nec Kušar.

Dne 11. junija bosta shoda v Sev-nici in v Kozjem. Na njih bodo po-ročali tovariši poslanci Mrmolja, Pu-celj in Urek.

Dne 25. junija bo v št. Vidu pri Ptujshod, na katerem bodo poro-čali tovariši poslanci Dobnik, Mr-molja in Pucelj.

Tovariši, tovarišice! Na delo za uspeh shodov!

Uvoz žive živine v Italijo dovoljen.

Nov in velik uspeh je dosežen. Uvoz žive živine je končno dovolila tudi Italija. Sele s tem je varjen iz-voz živine tako, kakor treba, kajti kaj nam pomaga prost izvoz živine iz Jugoslavije, če pa je prepovedan njen uvoz v Italijo, ki je naša naj-večja odjemalka. Ker se bliža po-letje, bi postal izvoz zaklane živine in mesa vsled nezadostnih priprav skoraj nemogoč, na drugi strani pa bi imeli še naprej samo italijanski prekupčevalci največji dobiček od naše izvozne živine. Ker je sedaj dovolila Italija tudi uvoz žive živi-ne, se je položaj za naše živinorejce znatno izboljšal. Zato objavljamo z zadoščenjem avtentično vest, ki smo jo dobili iz Beograda in ki se glasi:

Na opetovane predstavyke in po-sredovanja kmetijskega ministra, to-variša Puclja, je prenehala italijan-ska vlada s šikanami pri uvozu naše živine v Italijo. Kmetijski minister je prejel iz Rima uradno izporočilo, da je

preko Rakeka zopet odprt prost promet žive živine po železnici, če je ta živina namenjena za klančice v Turinu, Milanu, Tridentu, Trstu, Benetkah, Genui, Florenci, Rimu in Neapolju.

Istočasno je izdala laška vlada tudi olajšave glede zacarinjenja na-šega mesnega blaga. Odslej odpade zacarinjenje mesnih izdelkov in za-klane živine na meji, ki se je vršilo doslej v Postojni, če je blago name-njeno za ta-le mesta: Trident, No-varo, Como, Milan, Genuo, Benetke, Udine, Verono, Florencio, Rim, Trst in Turin. Zacarinjalo se bo blago šele po dospelosti na namembno postajo.

Tako je poskrbljeno sedaj popol-noma za prost izvoz živine in za cene živini, ki je pri nas še vedno cenejša kot na svetovnem trgu.

Naša SKS. in njeni zastopniki pa so se zopet izkazali kot pravi kmet-ski zastopniki. Čast jim!

Intervencije v Beogradu.

Pooblaščenim smo izporočiti vsem onim, ki so naprosili naše tovariše poslance, osobito tovariša ministra Puclja, za razna posredovanja v Beogradu nastopno:

Dasi je število intervencij črez-merno veliko in dasi se obračajo na poslance SKS. pristaši vseh strank ne le iz Slovenije, temveč tudi iz Hrvatske, se vendar takoj izvrši vsa-ka intervencija, in sicer ali ustno ali pismeno ali pa po uradnikih. Po-polnoma izključeno je, da bi mogli najbolj zaposleni poslanci sproti tu-di odgovarjati na vsako prošnjo ter poročati o njenem uspehu. Naravnost pretirano pa je pričakovanje, da bi se mogla voditi tudi evidenca o stanju prošni. Če bi se hotelo to izvesti, bi moral imeti zlasti tovariš minister Pucelj samo za reševanje intervencij najmanj dva slovenska osebna tajnika in enako bi moral imeti tudi klub poslancev SKS. po-sebnega tajnika. Eno kot drugo je tedaj popolnoma neizvedljivo. Za-htevajta zategadelj samo človeško mogoče!

Vsem tovarišem svetujemo nujno, naj prosijo za intervencije le v nuj-nih primerih, pred vsem pa se naj

ne zahteva intervencij v Beogradu, če se da stvar rešiti že v Ljubljani. Zaradi tega vlagajte vse prošnje glede intervencij zgolj preko ljubljanskega tajništva SKS.

IK temu beograjskemu poročilu dostavljamo sami še to-le:

Imeli smo opetovano priliko, da smo se osebno prepričali, kako vestno in redno rešujejo poslanci SKS, osebno tovariš minister Pucelj, go-ro prošnji, katero jim dnevno pri-naša pošta. Da ne žanjejo za svoje delo dostikrat prav nobene hvalež-nosti, je naravno, zakaj dobroti je sirota. Nezasišeno pa je, da so ne-kateri ljudje, ki seveda po večini niso niti naši pristaši, celo nesram-ni, če ne prejmejo takoj ugodne re-šitve svoje prošnje, čeprav je le-ta čisto popolnoma neizvedljiva. Taki ljudje se pač ne smejo čuditi, če se nesramnost primerno kvitira.

Naglasili bi končno še nekaj. Kot pravi kmetski zastopniki so naši po-slanci pomagali vsakomur, ki je bil dobrote potreben. Dasi pa izstav-ljeni najhujšemu obrekovanju, se vendarle še ni našel med našimi na-sprotniki poštnjak, ki bi javno po-vedal, da so poslanci SKS. poma-gali njemu, čeprav je njih nasprot-nik. Ugotavljamo to, ker je prezna-čilno za našo javno moralo.

Brez ozira na vse to bodo po-slanci SKS. nadaljevali s svojim po-žrtvovalnim delom za narod, ker pač pojmujejo dolžnosti narodnih poslancev tako kakor je treba. Da bo njih delo čim najuspešnejše, pa je potrebno, da jih podpiramo tudi mi. Eden za vse, vsi za enega!

Za naše fante.

Neumorni poslanci SKS. so izro-čili vojnemu ministru nastopno spo-menico, ki, dasi kratka, jedrnat in brez kričevih besedi, gotovo ne bo ostala brez uspeha. Spomenica se glasi:

Ob preobratu in za časa mobilizacije v letu 1921. je pobegnilo pre-ko meje veliko mladeničev — Slo-vencev in Hrvatov — zavezanih vojni službi. Ti fante, ki bi se radi vrnili, pa se boje kazni, so večino-ma kmetski sinovi, katere doma starši za poljska dela nujno potre-bujejo. Podpisani narodni poslanci prosijo zato vojnega ministra, da bi predložil ob kraljevi poroki Njegovemu Veličanstvu kralju Aleksan-dru I. prošnjo za pomilostitev teh mladeničev.

Čuje se dalje, da pričakujejo v vojski ob kraljevi poroki znižanje vojaške službe za en mesec ali dva. Te dobrote naj bi bili deležni vsi sedaj službujoči vojaki. Če ti glasovi ne bi odgovarjali resnici, pa pro-simo, naj se odpuste vsaj vsi oni vojaki, ki so že služili pod Avstrijo.

To bi neprecenljivo dobro vpliva-lo na patriotizem Slovencev in Hrvatov do naše celokupne države.

V Beogradu, dne 29. aprila 1922.

Poslanci SKS.

Višek lažnivosti.

Slučajno mi je prišla v roke 17. številka «Slovenskega gospodarja». Na drugi strani te številke sem zagledal članek: «Minister Pucelj no-če iz vlade». Med drugimi lažmi je priobčena v članku tudi umerbesna laž, da se je udeležil dne 22. aprila seje zaupnikov v Mariboru tudi to-variš Pucelj ter da so mu zaupniki očitili pri tisti priliki, da je spravi-l SKS. v grob. Na razne očitke, da je odgovoril tovariš minister Pucelj je to, da je treba vztrajati v vladi, kar so mu zaupniki tudi dovolili.

«Slovenski gospodar» laže nade-lje, da so se izrazili samostojni za-upniki za politiko jugoslovenskega kluba, češ da je edino pravilna, ter zahtevali od poslancev SKS. izstop iz vlade.

Končno laže «Slovenski gospo-dar», da so zaupniki obsodili tudi tovariša Mrmoljo, ki sploh ni dobil niti besede. Vse te laži je zalil nato «Slovenski gospodar» z novo lažjo, da je zbor zaupnikov SKS. izpadel silno žalostno.

Tega zbora sem se udeležil tudi jaz in z menoj preko 100 zaupnikov SKS., pravih poštnjakov in resnih mož, ki bodo spričo tako gorostas-nih laži «Slovenskega gospodarja» gotovo soglasno z menoj pritrdili, da ni tako obsejalne in lažne cu-nje kakor je «Slovenski gospodar», kajti resnica je taka-le:

Tovariša ministra Pucelja sploh na seji ni bilo in enako se ni udeležil seje tovariš poslanec Mrmolja, ki je bil v Prekmurju. Zategadelj je vse, kar piše «Slovenski gospodar», oči-tna laž. Res je nadalje, da so izrekli zbrani zaupniki soglasno vsem po-slancem SKS in osebno tovarišu ministru Pucelju svojo zaupnico, da je potekel zbor v najlepšem navdu-šenju in da sem ga zato z veseljem zaključil.

Taka je torej resnica!

Na tako brezsraven način slepa-rijo klerikalci naše ubogo kmetsko ljudstvo. Na vse pretege kriče, da sloni njih stranka na podlagi sv. ve-re, med tem ko lažejo na naravnost bogokleten način. Odkrito Vam re-m: Ne na podlagi sv. vere, tem-več na laži, obrekovanju in slepa-riji je zgrajena Vaša stranka, kar je edini vzrok, da peša vera med ljudstvom.

S takimi lažmi pa tudi dokazujete, da niste nič drugega kakor brez-vestna trgovska družba za izmozga-vanje ljudstva, kakor pravi o Vas Vaš bivši voditelj dr. Susteršič.

Izjavljam končno, da grde in laž-nive cunje — «Slovenskega gospo-darja» — ne vzamem več v roke, ker se mi gabiyo nje ostudne laži.

V Grušovi, dne 29. aprila 1922.

Anton Lipovšek s. r.,
predsednik okrožnega odbora SKS.
za mariborsko okrožje.

Tovariši! Na smetišče z lažnimi listi, v roke pa «Kmetijski list», da se razkrije laž in da bo zmaga naša! Tako velela kmetska misel.

Afera Ristić-Hribar.

Načelnštvo SKS. je bilo ob-veščeno, da se nameravajo v zve-zi z nakupom Windischgratzove vile na Bledu neki koraki proti strogi izvedbi agrarne reforme kljub temu, da je agrarna reforma zajamčena s kraljevimi besedami: «Zemlja je božja in kmetova». Ker stoji SKS. na stališču ustave, torej tudi stroge izvedbe agrarne refor-me, je načelnštvo storilo vse po-trebno, da zve resnico. Poizvedbe SKS. in pozivi kmetovalcev, inter-esiranih na veleposestvu kneza Windischgratza, so napotili na-čelnštvo, da je v svoji seji z dne 10. aprila naslovilo na klub poslan-cev SKS. v Beogradu resolucijo, v kateri je ugotovilo, da obstoje-proti agrarni reformi gotovi na-plepi, ki so v ozki zvezi z naku-pom spredaj omenjene vile na Ble-du, katero je nameraval pokrajn-ski namestnik za Slovenijo, gosp. Ivan Hribar, v imenu Slovencev pokloniti kralju Aleksandru I. kot poročni dar. Ker se je zdel stranki postopek pokrajinskega namest-nika glede načina zbiranja kupni-ne kot žalitev našega narodnega in državnega ponosa, zato je naro-čila obvestiti merodajne činitelje, naj kralj tega daru ne sprejme, dokler se stvar popolnoma ne raz-čisti. Prav tako je zahtevala stran-ka, naj se prvi korak k ukinjenju izvedbe agrarne reforme, t. j. od-pust državnega upravitelja na Windischgratzovem veleposest-vu, za naš narod in za državo za-služnega Atanasija Ristića, ki je bil brez pravega povičja in ne ozi-raje se na pristojno agrarno-reformno oblastvo v Ljubljani od-puščen, prekliče. V resoluciji je SKS. obsodila način zbiranja pri-spevkov za nakup vile pri nem-skih veleposestnikih, katerih po-sestva so stavljena pod agrarno reformo, ker bije ta postopek na-šemu slovenskemu ponosu v obraz ter žali našo narodno čast.

V isti zadevi je priobčil g. Ata-nasije Ristić v vseh ljubljanskih dnevnikih odprto pismo, polno tež-kih očitkov in naslovljeno na po-krajinskega namestnika, g. Ivana Hribarja, kateremu očita blatenje slovenskega naroda in kralja ka-kor tudi rovarjenje proti izvedbi agrarne reforme, kršenje zakona, izrabljanje svojega visokega polo-žaja kot pokrajinski namestnik in uporabo neresnice za dosego svoj-ih osebnih ambicij. Rodbini Win-dischgratzovi očita rovarjenje proti državi, agrarnemu direktorju drju. Lukanu pa izsiljevanje pri-spevkov za spredaj omenjeni na-men, in sicer od nemških vele-posestnikov, ki so pod agrarno re-formo.

«Slovenski Narod» je ponovno objavil vesti, da SKS. z ozirom na to afero ni in ne bo storila nobenih korakov, kar je storil skoro goto-vo z očitnim namenom, da bi SKS. v tej smeri prikazal za brez-bržno.

SKS. je storila vse potrebne ko-rake, da se mučna zadeva raz-čisti do kraja ter hoče čuvati interese ljudstva in države. Pri tem svojem postopanju ne bo od-čenjala, dokler se stvar ne uredi tako kakor zahteva interes ljud-stva in države.

Iz časopisja je razvidno, da se je pričelo z zadevo baviti državno pravdnštvo in da pride vsekakor do sodnih obravnav, ki bodo to zadevo gotovo bolj razjasnile.

Pokrajinske vesti.

(Redukcija papirja.) Silno mnogo se govori o redukciji uradništva in o di-narčikih, ki se bodo s tem prihranili. Razveseljivo dejstvo! Toda še veliko bolj razveseljivo bi bilo, če bi se iz-vršila tudi redukcija papirja. Bože moj, koliko papirja se po nepotrebnem po-trosi po raznih uradih! Ne samo, da se preveč piše, ampak s papirjem, ki je danes presneto drag, se silno razsipno ravna. Pričakujemo zategadelj, da pri-vede finančna delegacija urade k isti varčnosti papirja, katero pri njej že opažamo.

(Ljubljanska specialiteta.) Prvi maj-nik so praznovali v Ljubljani sociali-sti, mestna občina in — banka. Da so praznovali delavski praznik delavci, je naravno in njim v čast. Tudi glede magistrata bi bila stvar v redu. Ampak da praznujejo prvi majnik banke, ta pa je huda. Pa ne da so se hotele banke odpotiti, da bodo mogle z novo silo odirati — delavce! Druge zveze med 1. majnikom in bankami nismo mogli najti niti pri najboljši volji.

(Kako lažejo in hujkajo.) Velikan-ski krik so zagrali klerikalci zaradi žalostnega dogodka, ki se je pripetil v Slovenski Bistrici, ko je ustrelil srbski vojak begunca, ki mu je hotel na novo pobegniti. Dejali so, da je ustrelil vojak — stražnik na begunca, čeprav je begunec obstal. Toda vse to se je izkazalo za neresnično, kajti pre-lakava je dognala, da se begunec ni hotel ustavit in da je bil ustreljen od zadaj. Dogodek je sicer žalosten in obžalovanja vreden, toda še bolj žalostna je laž, ki so jo širili klerikalci. Z vsvo vnmom hujkajo klerikalci ter zavajajo ljudstvo, ki plačuje potem s svojo glavo klerikalno hujkarijo. Ljudstvo, kdaj boš izpregledalo?

(Pozor!) Zaradi izredne odbo-rove seje odpade redna seja «Mlekarskega društva», ki naj bi bila prvo nedeljo v mesecu ma-ju. To v obvestilo vsem odbornikom!

(Govekarjeva drama «Gruntarja») se bo igrala v nedeljo dne 7. maja v Ra-dovljici, in sicer v «Sokolovem domu». Pričetek predstave ob treh popoldne. Tovariši, udeležite se predstave polno-številno, ker bo igrana v čast naše kmetske misli!

(Velika Loka.) V nedeljo opolne je vpepelil požar na Kamnem potoku šti-rim posestnikom hiše in gospodarska poslopja. Zgorela je tudi ena krava. Škoda je velika, oškodovanci pa so bili zavarovani le za neznatne vsote. Ogenj je provzročila lokomotiva opoldanskega osebnega vlaka. To, da je provzo-čila ogenj lokomotiva, se je v štirinaj-stih dneh že drugič pripetilo. Železniška uprava mora poskrbeti za to, da se ne bodo take nesreče dogajale vsak dan. Enako je tudi dolžna, povrniti pogorele škodo.

(Iz Mokronoga.) «Domoljubov» «Mirski popotnik» je delal zopet en-krat račun brez krčmarja in se zato pošteno uredal. Veselo si je mel roki nad klerikalno zmago, doseženo dne 10. februarja pri volitvi v okrajni šol-ski svet. Toda volitev je bila kot ne-pravilna razveljavljena. Zato se je vr-čila dne 25. aprila ponovna in popo-lnoma pravilno izvedena volitev. Dasi se napela župnišča in njih eekadroni vse sile, se vendar vijejo danes v ono-mogli jezi, ker so spoznali, da ne spra-vijo poštene večine skupaj kljub vsej njim lastni demagogiji in kljub vsemu njihovemu protidržavnemu hujkanju. V okrajni šolski svet pošljemo zastop-nika SKS. tovariša Franca Zupan-čiča v Rakovniku in Naceta Stam-carja, Zupana v Tržišču. Čast našim trdnim, zavednim možem, ki so dok-ažali s tem železno strankino disciplino, ob kateri si bo strla vselej glavo črna kača, ki razjarjena brizga protidržavni strup med zapeljano, zbegano ljudstvo. Neustrašeno naprej, zavedni, odločni možje, da se skoro že zlomi zadnji od-por avstrijskantskih brezdomovincev!

(Zopet klerikalni resnicoljub pred sodiščem.) Župnik Peter Pav-lič pri Sv. Petru pri Konjicah je v svoji strankarski strasti napadel med pridigo s prižnice tovariša poslanca Ureka in poslanika drja. Vošnjaka,

ker je slepo verjel svojemu evan-geliju — «Slovenskemu gospodarju». Zaradi tega je bila dne 19. aprila ob-ravnava na okrajnem sodišču v Konji-cah, pri kateri je bil obsojen Pavlič, ker je razžalil Ureka, na 600 kron globa in povračilo vseh sodnih stroškov. Zaradi razžalitve drja. Vošnjaka, ki je težje narave in zanjo neizogibna zaporna kazen, pa je ponudil župnik Pavlič poravnavo, obrtjoč se v tem, da plača 1000 kron za «Slovensko Matico» in vse pravne stroške, če odstopi dr. Vošnjak od tožbe in Pavliču od-pusti. Ker dr. Vošnjak ni bil navzoč, se je do njegove izjave razsodba odlo-žila. Zanimivo je bilo poslušati, kako se je Pavlič izvijal, da bi se zmužnil. Seveda, kadar je treba naše poštene ljudi sramotiti in obrekovati, takrat so ti ptiči grozno korajžni ter blatijo in klevetejo vse, kar jim je na potu. Tem «vernim kristijanom» se ne smili ne hiša božja, ne priž-nica, da je ne bi izrabljali za svoje ne-sramnosti, laži in obrekovanja. Ko pa je treba pred sodiščem dokazati svoje klevete, zaviljajo oči proti nebu, se delajo nedolžne in nevedne ter zvr-čajo krivdo na druge, zlasti na «Slo-venskega gospodarja» in «Stražo!» — Hinavci! Ta dva lista delata res «zelo vzorno» v prid države, ker s svojimi žrtvami polnita «špekhamre» ter pre-skrbujejo tako državi cene delavce — seveda na veliko jezo prizadetih, ka-terim v tolažbo pa bodi povedano, da po sprejetju tiskovnega zakona ne bo-do sami «po krivem» trpeli, temveč jim bodo delali varno družbo v «špek-hamri» redno njih zapeljivci, uredniki takih listov, ki svojega umazanega je-zika ne bodo podvržili temeljiti «žehi» ter si ga «pristučali».

(Zavodnje.) Po dolgih letih se je po-srečilo naši tukajšnji krajevni organi-zaciji, da je dobila župana in da je prešel s tem sedež občine v Zavodnje. To pa ne da miru g. župniku Rožmanu, ki je pod častno besedo izjavil, da ne bo županstva v Zavodnjah, dokler bo on živ. Ker vemo, da je snedel g. žu-pnik še več častnih besedi, zato upamo, da mu tudi ta ne bo obležala v želodcu. G. žuonik se je pač tolažil, da bodo prihajali večno v občinski odbor le možje, ki bodo prikimali prav vse-mu, kar bo on ukazal. Toda tisti časi so že prošli — Pretečeni teden je bil pri nas sv. misijon. Proti misijonem kot verskim obredom seveda nimamo ni-česar. Toda pri nas ni bil prirejen mi-sijon iz ljubezni do vere, temveč iz po-litičnih nagibov. Take misijone pa od-klanjamo, ker se z njimi skrumi vera. — V petek je bil v cerkvi dan sprave. Eden drugemu smo odpustili grehe, čeprav g. župniku še nihče ni ničesar zlega storil. Bili smo mnenja, da bo se-daj konec politike v cerkvi. Toda grdo smo se zmotili. V soboto se je začel sv. misijon. Tedaj se je ju jelo neusmilje-no udrihati čez samostojne in celo z najgršnimi primiki. V spovednicah pa se je rotilo ljudi, da morajo opustiti «Kmetijski list» in da smejo brati samo tisto lažljivo cunjo, ki nosi ime «Slo-venski slepar». Te dni pa je dobilo več kmetovalcev tožbe zaradi bere, čeprav je bila bera odkupljena s tem, da so kupili župljani lepo in veliko posestvo. Taka je njih ljubezen za kmeta! Vedno le: daj in daj, če ne zlepa, pa s po-možjo vlade! Vprašamo tovariše po-slance, kaj je s «kanceljargrafom». Ljudstvo ga hoče, ker je sito hujkarij v cerkvi!

(Središče ob Dravi.) Dne 27. aprila smo predali materi zemlji zemске ostanki rajnega Ivana Kolariča, moža, ki zasluži, da mu ohrani Središče trajen spomin. Pokojni I. Kolarič je bil vzor poštenega in nesebičnega delavca za narodni in gospodarski na-predek svoje občine. Že kot mladega moža ga najdemo v dobi čitalnic v društvu «Edinosti», ko dela za lepšo bodočnost slovenskega kmeta. Ko se je potem v 90. letih pričelo razvijati naše zaružništvo, je kumoval Kolarič pri ustanovitvi skoraj vseh obstoječih srediških žadug in občini tudi načelo-val do svoje smrti. Skozi 25 let je mar-ljivo deloval v občinskem zastopu, dalje pri okrajnem zastopu, okrajni or-moški posojilnici itd. Koliko truda in časa je rajni Kolarič žrtvoval za do-brobit svojih soobčanov in skoraj vse za goli Bog platil! Prepogosto pa je bilo njegovo delo plačano celo z za-mero. V spomin si si želel, dragi van, da nadaljuje mladina od tebe započet-o delo in s Tebi enako vnuemo. Nadejamo se, da so si naši mladi svojih dolžnosti v tem oziru svesti. Tebi, Ivan, pa bodi zemlja Stare pravde lahka!

(Izjavljamo.) da ni gosp. nadučitelj Janko Fürst pri Sv. Duhu pri Sv. Juriju ob Ščavnici v nobeni zvezi z dopisom od Sv. Jurija ob Ščavnici, ki je izšel začetkom leta v našem listu. — Uredništvo «Kmetijskega lista».

(Bučevci na Murskem polju.) Po dolgotrajni in mučni bolezni je izdihnil svojo blago dušo dne 9. aprila posest-nik Franjo Topolnik, star 45 let. Pokojnik je bil zvest pristaš SKS. in odločen zagovornik kmetske osamo-svojitve. Rojen v Banovcih, se je pred kakimi 20 leti priženil v tukajšnjo ob-čino ter si s svojo značajnostjo in do-brsrčnostjo pridobil v kratkem času

ljubezen in zaupanje svojih soobčanov. Svoječasno je bil rajnik načelnik tu-kajšnjega gasilnega društva in 15 let tudi občinski odbornik, oziroma bla-gajnik. Zapustil je ženo in šest otrok. Z njim je občino kakor tudi stranko zadela nenadomestljiva izguba. Blag-mu spomin in lahka mu zemlja! V miru spavaj dragi Francek! Ne poza-bijto Te nikoli Tvoji tovariši v Bučevcih.

(Dopisnika iz zavednega kraja SKS.) nujno prosimo, da nam javi svoj prvi raslov. Zadeva je prevažna, da bi jo mogli obravnavati že na brezimen dopis. Na ta način bi lahko nasledil ka-kemu našemu nasprotniku. Za tajnost jamčimo. — Tajništvo SKS.

Politične vesti.

(Genovska konferenca.) Nasprotje med Francozi in Angleži je vedno oči-tnejše in ostrejšo. Čisto naravno! An-gleška je bila v svetovni vojni le malo prizadeta, a dobila je zato ogromen plen. Skoraj vse nemške kolonije so postale njena last in njen najnevarnejši trgovski konkurent — Nemčija — je bila izpodrinjena s svetovnega trga. Ne-moteno bi lahko Angleška uživala se-daj plodove zmage, da ni nereseno vprašanje Rusije in da ni onemogoče-na trgovina z Nemčijo. Ker ni rešeno rusko vprašanje, je izgubila Anglija enega svojih največjih odjemalcev. Od-tod brezposelnost. Nereseno rusko vprašanje pa občuti Angleška tudi na političnem polju, kajti ruski boljševiki razvijajo tako silno protiangleško pro-pagando v Aziji in Afriki, da se že skoraj rušijo stebri angleškega svetov-nega imperija. Zato si je mislil pre-brisani Lord Džordž: Rusijo obnovimo, če odstopi od propagande, Nemčiji pa damo delo v Rusiji, da nam more pla-čati dolgove in kupovati naše blago. In z enim mahom bi bili ubiti dve muhi. To je osnovna misel genovske konfe-rence, ki je delo Lord Džordža. — Čisto drugače pa računajo Francozi. Poldrug milijon mrtvih in poldrug milijon in-validov je zahtevala vojna od Francije. Skoraj petina Francoske pa je opusto-šena. Državni dolg francoski je naras-tel na 30 milijard zlatih frankov. Po-vsod strahovite številke. Francozi pra-vijo: Nemci so krivi vojne, oni morajo plačati škodo, ki so jo povzročili. Ves svet jim daje prav, toda ko hočejo iz-siliti od Nemcev denar, prvi zopet ves svet: joki Vrhu tega pa vedo Francozi dobro, da Nemci samo čakajo na to, kdaj bi se mogli maščevati za poraz v svetovni vojni. In v svezi z Rusi bi mogli to doseči. Zato se Francozi upi-rajto rusko-nemško pogodbi, zato ne pripuščajo, da bi se kdo dotaknil mi-rovnih dogovorov. In to nasprotje med Francozi in Angleži je usodna senca genovske konference, ki je ne bo pre-magala prebrisane Lord Džordža.

(Mala antanta.) Čim bolj se kregajo veliki, tem bolj raste vpliv malih. In ker so države male antante složne, so dosegle, da je bila mala antanta že pritegnjena vrhovnemu svetu zavezni-kov. Z drugimi besedami se pravi to, da je mala antanta priznana kot ve-le-sila. Pomemben in velik zunanje-politični uspeh, ki je tudi velika ga-rancija za mir, kar je glavno!

(Pogajanje z Italijo.) Naša vlada vztraja odločno na izvedbi rapalske pogodbe ter ne pripušča nobenega kompromisa. Ali izvedba dogovora ali pa odločitev zveze narodov! Jasno pa je, da more biti sodba zveze narodov nepovoljna samo za Italijo. Ker vse to tudi Italijani dobro vedo, zato so v silni zadregi. Laška vlada bi sicer ho-tela izvesti rapalsko pogodbo, toda spričo fašistovskega odpora je ne mo-re. Fašisti so ji zrasli preko glave. Če ne izvede pogodbe, bo njena verolom-nost dokazana pred vsem svetom in prav tega strahovitega moralnega po-razu ne more tvegati Italija. Primor-sko vprašanje je stopilo tako vendarle v za nas prijazen stadij in dnevi svo-bode Primorja se bližajo. Bratje in se-stre, pripravite svoja arca za ta veliki dan!

(Naša notranja politika) je ostala v glavnem neizpremenjena. Mohamedanci čakajo na občni zbor svoje stranke, na katerem se odloči, ali ostanejo še v vladi ali ne. Za vsak primer se po-gaja vlada že sedaj z narodnimi selja-ki, ki so se ločili od zemljoradnikov, ter jim ponuja eno ministrstvo. Na-rodni seljaki zahtevajo zase agrarno reformo. Klerikalci pa čakajo še na-prej na oni blaženi trenutek, ko bodo mogli vstopiti v vlado, kajti grenak je kruh opozicije.

(Poslanci SKS.) pa so zopet izvojo-vali velik uspeh. Dasi so radi-kalci z vsvo silo nasprotovali odpoklicu Vrangloveev ter onemogočili zaradi tega celo sejo narodne skupščine, so se morali na odločen pritisk naših po-slancev, ki jih je podpirala krepko vsa opozicija in demokrati, udati. Vranglovci tedaj odidejo. Značilno pa je, da so glavni voditelji klerikalne stranke že odšli iz Beograda, ko se je ta zadeva obravnavala.

(Živio, slovenski Radić — Novačan!) To je poslednja razvojna stopnja drja. Novačana. Slovenci smo bili po-

nosni na to, da pri nas ni mogoče tako gluho demagoško, kakršno uganja Radić. Intelligent Novečan je tudi ta naš ponos postavil na laž. In sedaj bo tudi pri nas donel klic »brez fara i žandara«, sedaj bo tudi »nebatinaški« Novečan pisal o »oberbatinaškem« Kmetijskem listu, kakor se glasi že Radićev recept. In upamo, da bo isti dr. Novečan, ki je v »Naši vasi« napisal tako lepo sliko o brezbožnem študentu, odpravljal shode na isti način kot Radić, namreč z besedami »Hvaljen Jezus Kristus in slovenska republika!« Radovedni smo le, če bo tudi Radić tako vesel, da se vzporeja z drjem. Novečanom, kakor je dr. Novečan. Po naših informacijah namreč nima Radić previsokega mnenja o drju. Novečanu, kar je le-ta pred dobrim mesecem tudi že sam spoznal v Zagrebu. Hvaležni bi bili gospodu Novečanu, če bi nam odgovoril na majhno vprašanje: Ali je le slučaj, da »Avtonomist« skoraj istočasno z njim propagira slovensko državo, ali pa naj bo to ključ za poznejše dogodke? Gospodu Novečanu in njegovim SRS. (slovenski republikanski stranki) bomo posvečali v kratkem še večjo pozornost, ker smatramo za svojo dolžnost, da razkrijemo demagoge, ki so narodna nesreča, pa naj bodo še tako telesno silni.

(Druga obsodba drja. Novečana.) Za akademsko mladino je izpregovoril glavni izvrševalni odbor zemljoradniške stranke in v javni izjavi konstatiral, da je kršil dr. Novečan program. Če bi poslušali gospodje zemljoradniki nas proje, bi jim bila prihranjena ta blamaža.

Živinske kužne bolezni.

Rdečica.

Izmed vseh živinskih kužnih bolezni je pri nas rdečica najbolj razširjena. Nastopa posebno v vročih poletnih mesecih ter pomori veliko število prasičev, zlasti onih srednje teže in starosti.

Kakor vsaka kužna bolezen, ima tudi rdečica svojega posebnega provzročitelja. Le-ta je majhna glivica — bacil — samo eno tisočinko milimetra dolga. Jasno je, da nekaj tako majhnega s prostim očesom nikakor ni mogoče opaziti; zato se tudi marsikomu zde te in podobne trditve neverjetne. Ali pomisliti je treba samo to-le: Tudi plesnobo provzročajo take majhne glivice. Ali pa jih je že kdo videl s prostim očesom? Še nihče! Ko na kruhu še sledi plesnoba ni, ima kruh že plesniv okus; plesnoba samo zapaziš z očesom šele, ko je na kruhu že na milijone in milijone glivic. Zategadelj so provzročitelji kužnih bolezni tudi tako kesno spoznali, šele tedaj namreč, ko so izumili močna, sestavljena povečalna stekla, drobnogled ali mikroskopske, ki vsako stvarico do 2000krat ali še za več povečajo. Badle rdečice je odkril profesor Lefler šele leta 1885. Dotlej rdečice pravzaprav niti niso točno razločevali od drugih bolezni; nekateri so jo smatrali za vrstično prisad. Odtod za rdečico tudi razna imena, kakor šen, pereči ogenj itd.

Kako se spozna rdečica?

Rdečico je včasih izpodbetka zelo težko ločiti od svinjske kuge. Prasič naenkrat preneha žreti, se zarije v steljo, oči mu postanejo rdečkave, blato gre od njega izprva kipeče, a kmalu nato sledi močna driska. Vsa ta znamenja se pojavljajo tudi v početku svinjske kuge. Po navadi se pa kmalu na to pokažejo bistveni vnani znaki rdečice. Koža na onih mestih, kjer je tanjša, pordli. Po trebuhu, po spodnjih prsih, na vratu in med zadnjima nogama se pojavijo rdeče ali vijoličaste lise. Teška kožica v očesu (sluznica) postane vijoličasta, zadnji del telesa pa oslabi tako, da se žival v zadnjim delom opoteka. Neka posebna oblika rdečice je ona, v sled kateri dobi prasič po hrbitu, smpatja tudi po trebuhu, štirioglate rdeče zatke. Ne redko koža nad temi oteklinami odmrje ter se v debelih skorjastih odluči. Vendar prasiči, na ta način oboleli, pogosto ozdravijo, medtem ko vsi drugi oboleli prasiči navadno prav kmalu poginejo ali pa bolehalo tedne in mesece ter slednjico poginejo vedno onemogli.

Če poginulega prasiča razstalešmo, opazimo, da je obolel spričo rdečice pradišvam na sru in ledvicah. Na sru in ledvicah zapazimo majhne pikčaste krvavitve, kakor da bi imel sru in ledvice v iglami našpikane; vrhutega je srce navadno zateklo, zlasti takozvana srčna uhlja in srčne zaklopnice. Prasič pogine torej vsled vneta in oslabiljenega srca. Zaradi tega je priporočati, da se tudi onih prasičev, ki so sicer milejšje oblike rdečice (štirioglate rdeče lise) preboleli, ne opita preveč, temveč predčasno zakolje. Tudi taki prasiči imajo namreč zelo oslabiljeno srce, tako da opitani spričo oslabele srca prav pogosto poginejo.

Kako se širi rdečica?

V krvi, izločkih in izmečkih (blatu, secalnici itd.) na rdečico obolelih ali poginulih prasičev se nahaja kužilo, bacil rdečice, ki okužuje svinjake, divjišča, tekaljšča, pašnike, sejmišča

itd. Po hrani, onesnaženi s takimi odpadki, ali pa z odpadki samimi — saj vemo, da prasiči vse prebrska — prihajajo glivice v svinjsko telo in ga okužijo. Čim manj odporno je telo, čim slabotnejši je prasič, tem hitreje oboli. Tudi prasiči zlahnejših pasem so mnogo bolj občutljivi za rdečico in za vse druge bolezni sploh, kakor pa nepozlahtnjeni prasiči podeželskih plemen. To je pač tako kakor s človekom. Meščanu, ki je več ali manj emehkužen, škodi vsaka sapica; kmetijski človek, četudi prepoten od znoja, premočen od dežja in prepihan od burje, se za to niti ne zmeni. Dokazano je tudi, da huda vročina, zlasti pekoče soince, zlahkim prasičem belih angleških pasem zelo škoduje in jih oslabuje. Odtod si moramo deloma razlagati, da rdečica med našimi prasiči, ki izvirajo po večini od požlahtnjenih angleških pasem, ravno v vročih poletnih mesecih tako silno razsaja.

Kako obvarujemo prasiče pred rdečico?

Prasiče je mogoče zanesljivo obvarovati pred rdečico zgolj s cepljenjem. V čem obstoji cepljenje, je bilo že v zadnjem članku omenjeno. Cepljenje varuje prasiče pred okuženjem skozi več, približno pet mesecev. Če cepim torej prasiče v mesecu maju, so zavarovani proti rdečici do pozne jeseni, to je ravno za najnevarnejši čas. Cepljenje proti rdečici je bilo pri nas pred vojno že zelo razširjeno, med vojno in po vojni pa se je zopet precej zmanjšalo v zvezi s tem, da so bili uspehi cepljenja od leta do leta bolj, v obsegu naravnost izborni. To dokazujejo nastopni uradni podatki: v letu 1909. je od 10.351 cepljenih prasičev poginilo na rdečico 25, t. j. 0,24 %, v letu 1910. od 16.545 cepljenih 20, t. j. 0,12 %, v letu 1911. od 14.068 cepljenih 12, t. j. 0,085 %, v letu 1912. od 16.080 cepljenih 11, t. j. 0,068 %. Kaj nam razločno govore te številke? Da so bili uspehi cepljenja od leta do leta bolj. Na eni strani je to pripisovati izboljšanju cepiv, veliko pa gotovo tudi temu, da so prasiči vsled cepljenja postajali od leta do leta odpornejši proti rdečici. Jasno je, da padele protistrupni nahačajoči se v krvi, večjo ali manjšo odpornost tudi mladim, saj se vendar po matri in mladici pretaka celo do brestosti ena in ista kri. Odpornost cepljenih prasičev se torej gotovo v večji ali manjši meri tudi podeduje.

Tudi že obolele prasiče je mogoče z ozdravljivim cepljenjem rešiti pred poginom, če se cepljenje pravočasno izvrši. Seveda je boljše, pa tudi cenejše, da se cepijo prasiči pred obolelostjo, kakor pa da se čaka šele na izbruh bolezni. Tudi hišo zavarujejo prej, preden ti pogori. Če si pa vendarle bodi iz pozabljenosti, bodi iz nevestnosti ali iz nezaupanja opustil varstveno cepljenje, ne zamudi vsaj, če ta obliče nesreča in ti prasiči obole na rdečico, poslati po živnozdravnika, da cepi obolele in okužene prasiče. Če že ne rešiš obolelih prasičev, boš rešil pogina gotovo že okužene prasiče. Res je, da cepljenje spričo visokih cen cepiv ni ravno po ceni, ali tudi prasiči niso dandanes več kilogram po 60 do 80 vinarjev, mladici pa tudi ne par po 30 kron.

Če so prasiči na rdečico oboleli, pa bodisi, da so ozdraveli, poginili ali bili zasilo zaklani, morali v prvi vrsti takoj ločiti bolne prasiče od zdravih ter skrbeti za to, da se kužilo ne raznaša okrog in da se svinjak temeljito razkuži. Ozdravelih prasičev ne puščaj takoj v došliko z zdravili! Gnoj iz okuženih svinjakov spravi na osamljen kraj, ga posipli s živim apnom in pokrij z zemljo; svinjake temeljito osnaži in do za luno špranje prebeli z gostim beležem! Kužilo, ki se namreč v gnoju razmnožuje, obdrži dolgo časa svojo okuževalno moč, če ga ne uničimo. Če si obolelega prasiča zaklal, odstrani skrbno vso kri, osnaži okrvavljen in onesnažen prostor in posuj ga z živim apnom, šreva z blatom vred pa zakopaj kakor gnoj iz okuženih svinjakov. Vode, v katerih si pral meso zaklanih prasičev, ne zlivaj v pomije, s katerimi krmiš prasiče! Če kuhaš meso, ga pusti vreti tako dolgo, da je popolnoma prekuhan. Ali pa ga nasoli ter pusti dva do tri tedne ležati v solni raztopini! Poginulih prasičev ne zakopavaj doma, temveč odpelj jih h konjač!

Končno še to-le: Ako ti je tudi le on prasič obolel na rdečico, pusti brez odloga cepiti ostale prasiče, če ne, boš imel kmalu prazen svinjak!

Gospodarstvo in gospodinjstvo.

(Davek na vojne dobičke) je vsen bogatinom trn v peti. Posebno pa se zgražajo nad tem, da bi ga morali plačati tudi za nazaj — za leto 1920. Oni pravijo: Sedaj so računi že zaključeni. Če bi plačali ta davek, potem bi imeli izgubo. In glasno kriče v svet, kaka krivica se jim godi. Ker razširjajo to neregno naš klerikalci, ti patentirani zagovorniki vseh kričev, moramo na kratko pojasniti, v čem obstoji krivica. Davek na vojne dobičke ne bo treba plačati nobenemu kmetovalcu, tem-

več le tistim bogatinom, ki so imeli leta 1920. nad sto tisoč kron čistih dohodkov. V vsej Sloveniji bo prizadetih po tem davku le kakih 500 ljudi. Davek je torej v svoji osnovi pravičen. Pravičen pa je tudi zategadelj, ker ga je treba plačati za nazaj. Trgovci in industrijci zvale namreč redno vsak davek na ljudstvo. Ker so pa za leto 1920. računi že zaključeni, pa tega ne morejo storiti. In zato kriče o krivici, dasi je ravno v tem pravica, da ne bodo vsaj enkrat mogli zvaliti davka na ubogo ljudstvo. To v vednost tudi gospodom klerikalcem, posebno g. Košaku, ki se je tako lepo blamiral na seji »Kmetijske družbe«, ko se je zavzel za vojne dobičkarje.

(Davek na poslovni promet.) Prejeli smo nastopno uradno poročilo: Iz okolnosti, da se zakon o poslovnem prometu po davčnih oblastvih v celoti ne izvaja, sklepajo nekateri davkoplačevalci, da se sploh ne bo izvedel. Po informacijah finančne delegacije pa gre le za zakenitev iz tehničnih razlogov in je pričakovati, da bo popolna izvršitev davka izvedena še tekom tega meseca. Da se davkoplačevalci, posebno oni, ki so po omenjenem zakonu zavezani voditi knjige, izognejo kazenskim posledicam, se opozarjajo, naj zadeste svojim dolžnostim.

(Naknadno zatrošarinjenje žganja, skuhanega prosto za domačo potrebo.) Prejeli smo in objavljamo: Kdor mora oddati izvesten del žganja, ki ga je skuhal trošarine prosto za domačo potrebo, lastniku žgalne priprave kot plačilo za to, ker mu je posodil kotel, mora po določilih točke 78., člena 116. trošarinskega pravilnika to predhodno prijaviti pri pristojnem oddelku finančne kontrole in plačati odpadajočo trošarino. Prijava se mora vložiti pismeno (na navadnem papirju). V prijavi je navesti, koliko litrov žganja se bo lastniku žgalne priprave oddalo. Izrečno se poudarja, da mora vložiti prijavo in plačati trošarino tisti, ki je žganje proizvedel in oddal, in ne oni, komur se je žganje oddalo. Ker se mora vložiti prijava in plačati trošarina naprej, ko se še ne ve, kolika bo dejanska jakost izdelanega žganja, se vzame po odredbi generalne direkcije posrednih davkov za podlago odmere trošarine povprečna jakost tega žganja s 25 odstotki. Za vsak liter žganja, ki se odda lastniku žgalne priprave kot plačilo za posoditev kotla, se plača torej ne glede na dejansko alkoholnost oddanega žganja do dne 31. maja 1922. po 3 Din 75 par, a izza dne 1. junija 1922. po 5 Din trošarine. Za žganje, ki se je skuhalo trošarine prosto za domačo potrebo, a se potem prodaja, prodaj navedeno določilo ne velja, ampak zanj se mora plačati trošarina vedno le po dejanski jakosti.

(Vinarsko društvo za mariborski okraj.) Na poziv začasnega odbora pokrajinske zveze jugoslovanskih vinogradnikov za Slovenijo so se zbrali v nedeljo dne 23. aprila t. l. v mariborskem Narodnem domu zaupniki vinarskega društva v okviru »Zveze jugoslovanskih vinogradnikov«. Izvolil se je pripravljalni odbor, kateremu načelnika kot predsednik velposesnik g. Ivan Janžekovič v Lahtersbergu in kot podpredsednik g. Franjo Thaler v St. Ilju. Odbor se obrača tem potem na vse p. n. vinogradnike mariborskega sodnega okraja z vabilom, naj pristopijo k društvu. Imenovali se bodo zaupniki po vseh župnijah, ki bodo zbirali člane ter dali pojasnila o namenu društva, oziroma organizacije sploh. Končno je sklenil odbor sklicati ustanovni občni zbor društva na nedeljo dne 28. maja t. l. ob 10. uri predpoldne v mariborsko Gamberinovo dvorano, na kar se vsi vinogradniki že selaj opozarjajo.

(Sestanek dolejških in bizelskih vinogradnikov v Brežicah) bo v soboto dne 6. maja ob 10. uri depoldne v gostilni g. Pečnika v Brežicah. Na tem sestanku se bo med drugim sklepalo tudi o skupni udeležbi na letošnjem vinskem velesejmu v Ljubljani, ki bo v dne 2. do 11. septembra. — Potrebno je, da se tega važnega sestanka udeleže vsaj oni vinogradniki iz brežiškega in krškega okraja, ki imajo večjo množino dobrega vina na prodaj in ki ga nameravajo na omenjenem sejmu razstaviti. Sedaj je že skrajni čas za tako odločitev, da se more na podstavi zgledov tudi primeren prostor najeti ter prirediti tozadevnim napravam in pripravam. Ker se namerava s kvalitete in trgovskega stališča dolejškega, brežiškega in bizelskega vina strniti v eno posebno skupino, zato je tozadeven medsebojni pogovor umesten in potreben.

(Zveza Slovenije z morjem.) Na tretjem vseslovenskem trgovskem shodu v Celju se je sklenila soglasno ta-le resolucija: Na podlagi dosedanjega vsestranskega razmotrivanja kakor tudi tehnične utemeljitve naših domačih železniških strokovnjakov, gg. inženirjev M. Klodica, A. Hrovata in R. Kavčiča, se je dokazalo, da je njih skupna proga, t. j. istočasna železniška zveza Kočevja in Črnomlja z reško

progo kot glavno tranzitno progo edina v stanu, služiti nacionalnim, gospodarskim in političnim zahtevam vse Slovenije in deloma tudi Hrvaške in Dalmacije, ter obenem nuditi največjo varnost naši jugoslovanski državi. Zato se izrekajo vsi zborovalci za takojšnjo realizacijo omenjene proge.

(Ljubljanski trg.) Blaga je na trgu dovolj. Meso: (dobro) goveje velja od 60 do 68, telečje od 58 do 60, svinjsko 78, kostrunovo 36, jagnječje 56 in kozličje 56 kron kilogram. Slanina se plačuje od 94 do 96, mast pa že preko 100 kron kilogram. Zelenjava: Tržajski glavna salata od 50 do 60, brivka po 60, tržajski grah v stročju po 44, luščen grah po 140, čebula po 24, česen po 24, špinata po 36, šparagli od 120 do 160 in krompir po 6 kron kilogram. Moka št. 0 velja v podrobni razprodaji okoli 26 kron. Kava: najboljšje vrste od 170 do 180, najlažbe vrste od 112 do 116 kron kilogram. Sladkor v kockah velja 68, kristalni pa 62 kron kilogram. Specerijsko blago: Riž najboljšje vrste od 42 do 46, navadni riž od 32 do 36 kilogram; namizno olje 100, jedilno olje 92, testenine od 36 do 44, petrolej 24, navadni kis 5/20, vinski kis od 12 do 14 kron liter. Vse se je torej znatno podražilo, kar so posebno kavarnarji z genljivo brezobzirnostjo porabili v svoj prid ter zvišali cene svojih zlobudri tako, da bo vsakdo izmed njih lahko v enem letu milijonar.

(Mariborski živinski sejem z dne 25. aprila.) Na sejmu je bilo prignanih 7 bikov, 58 volov, 133 krav, 7 telat, 1 konj, skupaj 206 glav živine. Radi kužne bolezni v okolici ni bilo izvozarjev. Zato so cene živini padle. Dosežene so bile cene: debelim volom od 30 do 35, poldebilim od 28 do 30, plemenskim od 28 do 33, bikom za klanje od 22 do 28, hlevnim kravam od 22 do 30, plemenskim od 18 do 22, molznim in brejim od 18 do 24 in mladici živini od 21 do 32 kron za kilogram žive teže.

(Lesni trg.) V Zagrebu so bile dne 29. aprila cene javorjevim plohom I. vrste od 2000 do 2600, jesenovim plohom I. vrste od 1800 do 2000, mehlemu žaganemu lesu od 1800 do 2200, hrastovim pragom po 250, bukovim pragom od 95 do 120, bukovemu lesu za kurjavo od 7000 do 8000, oglju 30.000, hrastovemu oblikovanemu lesu od 2000 do 2500, hrastovim plohom za furnirje od 4000 do 4500, bukovim plohom od 800 do 1000, orehovemu rezanemu materialu od 3800 do 4500, sodarskemu lesu za vedra od 180 do 250, francoskim dogam za 1000 kosov 50.000 kron.

(Žitni trg.) Novi Sad, dne 27. aprila. Baška in sremska pšenica (78 kilogramov) po 1620, baški ječmen (od 63 do 64 kg) po 1200, ovas baški in sremski po 1170, kuruza po 1100, moka št. 0 po 22, svinjska mast po 81, suho meso po 108 kron.

(Zvišanje naklade na vino v Ljubljani.) Od vina v sodih se bo pobirala naklada po 400 kron od hektolitra, od vina v steklenicah po 10 kron od vsake steklenice in od penetih vin po 80 kron od steklenice.

(Vrednost denarja.) Ameriški dolar od 256 do 262 kron, češka krona od 5'04 do 5'12 naše krone, angleški funt sterling 1160 kron, laška lira 13'12 kron, nemška marka je enaka naši kroni, avstrijska krona malo manj kot 4 vinarje, madžarska krona 33 vinarjev.

(Prvo poročilo »Hmeljarskega društva za Slovenijo« o stanju hmeljskih nasadov.) Zalec v Savinjski dolini, dne 1. maja 1922. Skrajno neugodno vreme v marcu in aprilu je izdatno oviralo vsa dela v hmeljiščih. Le s težko silo se je izvršila rez, postavljene drogove pa še ni končano. Vobče se lahko reče, da je rastlinska koronika dobro prezimila. Pri okopavanju so se našli letos že popolnoma razviti hmeljski hrošči, kar je izredno bitno in kar je morda provzročila lanska suša. Kupčija počiva popolnoma; le nekaj malo zanimanja za stari hmelj je bilo par dni. — Društveno vodstvo.

Javna zahvala.

Podpisani se v imenu vseh zadrugarjev »Sirarske zadruge« na Blejskem Selu pri Bledu najiskrenejše zahvaljujem gospodu ministru Puciju, ker je priskočil z državno podporo naši zadruzi na pomoč. S tem je dokazal, da skrbi SKS. v resnici za gospodarski procvit kmetijskega stanu s posebnim ozirom na sirarstvo, ki bo v bodoče glavni vir dohodkov naše Gorenjske. Vsled tega čast SKS. in njenemu zastopniku v osrednji vladi, g. ministru I. Puciju!

Na Blejskem Selu, dne 27. aprila 1922.

Ivan Soklič s. r., posestnik in načelnik »Sirarske zadruge« in bivši podpredsednik »Kmetijske zveze« za blejski kot.

Obrtnik.

Sljajen zbor »Obrtnega društva za Novo mesto in okolico«.

Ta zbor je bil v nedeljo dne 30. aprila v novomeškem Narodnem domu. Nabito polna dvorana naših zavednih obrtnikov, ki so kljub temu, da je bilo na dnevnem redu 19 točk, vsi vztrajali na zboru, ki je trajal cele tri ure v vedno enakem navdušenju. Vsa poročila odbora in posameznih odsekov so bila z odobravanjem sprejeta, posebno še poročila o uspehu resolucij velikega shoda dolejških obrtnikov.

Za podporo gladijočim Rusom je bilo nabranih 1063 kron, ki so se odposlale po SKS., za onemoglega člana v bolnišnici pa se je nabralo 523 kron. Glede praznovanja 1. maja se je sklenilo, da se vztraja na stališču svobode in samostojnosti uslužbencev.

Nad vse zanimiva je bila 18. točka dnevnega reda, tičočna se odgovora »Sedanosti« in g. Radeščku. Z vsa silo se je pri tej priliki izkazala vzgledna zavednost novomeških obrtnikov, ki so z odločnostjo zavrnili poizkuse nekaterih neobrnitkov, di bi razbili enotnost obrtniškega stanu. Razbitje obrtniške enotnosti je največja nevarnost za obrtnike. In da so to spoznali novomeški obrtniki, jim vsa čast! Te visoki zavednosti novomeških obrtnikov je dala najlepši izraz nastopna izjava, ki je bila soglasno sprejeta in ki se glasi:

»Obrtniki, zbrani na mesečnem shodu »Obrtnega društva za Novo mesto in okolico«, spoznavajoč potrebo močne, trdne in delavne, enotne obrtniške organizacije, izrekajo svoje popolno zaupanje delavnemu odboru ter se izrekajo za solidaren nastop vsega obrtništva v okviru »Obrtnega društva za Novo mesto in okolico« in »Obrtne organizacije za Slovenijo« ter ugotavljajo, da so sanje »Sedanosti« po ustanovitvi »Zveze« le pobožne želje gotovih neobrnitkov, ki bi hoteli na ta način cepiti sklenjene vrste obrtnikov ter obrtnike tako oslabiliti. Zato jim kličemo z vsem poudarkom: »Roke proč od obrtniških vrst!« Da pa more vršiti »Obrtno društvo« svojo prepotrebno in prekristno nalogo v tem večji meri, prosimo vse tovariše poslance, osobito pa tovariša ministra Pucija, da podpirajo »Obrtno društvo« v čim večji meri.»

Obrtniki so izpregovorili svojo odločno besedo, dolžnost javnosti pa je, da jih podpira, zakaj brez krepko razvitega obrtništva ni blagostanja.

Protesti obrtnikov.

Novomeški obrtniški shod je dosegel popoln uspeh. Na njem podani protesti so bili tako upravičeni in tako utemeljeni, da jih ni mogel nihče prezreti in da so našli zato odmev tudi na merodajnih mestih. Objavili smo tozadevno že pojasnilo bolniške blagajne v Ljubljani. Dodali smo temu pojasnilu par lastnih vprašanj. Konstatiramo, da na vsa ta vprašanja nismo dobili nobenega odgovora. Očividno smo s svojimi vprašanji zadeli v črno. Upamo pa, da pridemo vendarle do odgovora, kajti oddelek za socialno politiko pri pokrajinski upravi v Ljubljani se je obrnil na novomeško obrtniško društvo s pozivom, naj mu predloži vse konkretne primere, ki so povzročili protestne resolucije obrtnikov. Ker more obrtniško društvo z uspehom izvršiti poziv vlade le v primeru, če ga podpro vsi obrtniki, zato pozivljemo vse obrtnike ne glede na strankarsko pripadnost, da nemudoma javijo obrtniškiemu društvu v Novem mestu vsak primer neobrnitnosti, ki ga je doživel kak obrtnik s strani gladnih organov ali od katerekoli druge strani. Pred vsem pa javite:

1.) Dan in mesec, ime obrtnikovo in ime takozvanega obrtnega nadzornika, ki je nastopal proti obrtniku in le kot agitator socialistične stranke. Vsak tak primer popišite tudi natančno! Pripominjamo, da bo vlada v vsakem primeru izvedla

strogo preiskavo ter krivce kaznovala. Predpogoj vsemu pa je, da vlada za vse take primere tudi zve. To pa je dolžnost obrtnikov. Vsa izporočila se morajo izvršiti v najkrajšem času!

2.) Javite vsak posamezni primer obrtnikov-šušmarjev. Poročilo dajte vse dokaze, ker le tako bo stvar hitro rešena!

3.) Navedite vsa znana dejstva, ki zahtevajo reorganizacijo bolnišnice

blagajne! Pripominjamo, da prejema blagajniški ravnatelj 15.000 kron mesečne plače in letno še visoko nagrado. Naj bo gospod Kocmur stokrat socialni demokrat, da bi pa moral imeti on višjo plačo kot uni-

verzitetni profesor, je napačno ter diši po korupciji.

Obrtniki! Vaš glas je prodri na merodajno mesto. Glejte, da bo tam tudi zmagal! To pa se more zgoditi le tedaj, če boste storili svojo dolž-

nost ter dali «Obrtnemu društvu» v Novem mestu ves material na razpolago.

Storite to, kajti na ta način si boste izboljšali svoje gospodarsko stanje!

LEPOTA

kože, obraza, vratu, rok, kakor tudi lepa rast las se more doseči samo s razumno nego lepote. Tisočera priznanja so dospela iz vseh dežel sveta za lekarnarja Fellerja:

„Elsa“ lilijino mlečno milo, najboljše blago, najfinije „milo lepote“; 4 kosi z zamotom in poštnino 120 K.

„Elsa“ obrazna pomada odstrani vsako nečistost kože, solnčne pege, zajedance, nabore itd. ter naredi kožo mehko, rožnatobelo in čisto; 2 porcelanasta lončka z zamotom in poštnino 80 K.

„Elsa“ Tanochina pomada za rast las krepi kožo glave, preprečuje izpadanje, lomljenje in cepanje las, zaprečuje prhlj, prerano osivlost itd.; 2 porcelanasta lončka z zamotom in poštnino 80 K.

Prodajalec dobe, če naroči najmanj 12 kosov enega predmeta, popust v naravi.

Razne: Lilijino mleko 24 K; brkomas 10 K; najfiniji Hega-puder dr. Klugeja v velikih originalnih skatlah 40 K; najfiniji Hega-solni prašek v patent-skatlah 40 K; puder za gospo v vrečkah 8 K; zobni prašek v skatlah 12 K; v vrečkah 8 K; Sachet-dilava za perilo 12 K; Schampoon za lase 8 K; rumenilo, 12 listkov 48 K; najfiniji parum po 48 in 60 K; nočna voda za lase 80 K. Za te razne predmete se zamot in poštnina posebe računata.

EVGEN V. FELLER, lekarnar,
STUBICA donja, Elsatrg št. 344
(Hrvaško).

Zahvala.

Za izkazano sožalje ob smrti našega nepozabnega pokojnika se najiskrenejše zahvaljuje

žalujoča rodbina
Kolarič.

V Središču ob Dravi, dne
30. aprila 1922.

Ivan Pakiž
v Ljubljani, Stari trg št. 20.

žepne, stenske, nihalne, kuhinjske ure, budiljke, zlatnino in srebrnino kupite najceneje pri tvrdki

Primešaj

„MASTIN“ krmil

Enkrat na teden eno pest.

Ako Mastina v lekarnah, trgovinah in konsumih ne dobite, ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina stane 28 dinarjev in se jih pošlje poštne prosto na dom.

Masilo zoper garje (naftol-masilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni in izpuščaj; pri šivini uniči garje. Lonček tega masila velja po pošti 20 kron.

Lekarna Trnkoci
v Ljubljani (Slovenija) zraven rotovža.

„Ekonom“

osrednja gospodarska zadruga
v Ljubljani, Kolodvorska ulica št. 7
ima vedno v zalogi:

drobno jedilno sol, lepo suho koruzo, kristalni sladkor, milo za pranje, pšenične otrobe, pšenično moko št. 0, pšenično moko za kuho, pšenično moko za kruh, semenski oves, koruzno moko in zdrob.

ANDREJ OSET, Maribor,

Aleksandrova cesta št. 57; telefon št. 88,
trgovina s senom, slamo, krompirjem, fišolom, drvmi, žitom in drugimi deželnimi pridelki — Naslov za brzojavke:
Andrej Oset, Maribor.

Več malih in velikih posestev
je na prodaj.

Pojasnila daje uprava „Kmetijskega lista“.

Perilo je pri sedanjí draginji nenadomestljivo. Ali uporabljaj pri pranju tako milo, katero perilu ne škoduje in ga ne razjeda? Ali uporabljaj

„Gazela-milo“?

Umetna gnojila: kajnit, dušik, kali in fosfate

oddaja po najnižjih dnevnih cenah

tvrdka Anton Tonejc in drug
Maribor, Mlinska ulica št. 23, tel. št. 68.

Podzaloge v Krškem, Šmartnem pri Litiji, Višnji gori, Semiču in Straži.

Na vprašanja glede gnojenja dajemo brezplačno pojasnila in navodila.

Jadranska banka - Beograd.

Delniška glavica: Din 30,000.000.—.

Rezerva: Din 15,000.000.—.

Podružnice:

Celje, Cavtat, Dubrovnik, Ercegnovi, Jelsa, Korčula, Kotor, Kranj, Ljubljana, Maribor, Metković, Sarajevo, Split, Sibenik, Zagreb.

Naslov za brzojavke: JADRANSKA.

Afiliran zavod:

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortland Street.
New York City.

Delniška tiskarna, d. d. v Ljubljani

Miklošičeva cesta št. 16

se priporoča za naročila vizitk, trgovskih plsem in kuvert ter vseh vrst tiskovin.

Menjalnica

Slovenske eskomptne banke

Telefon
int. št. 3

Ljubljana

Telefon
int. št. 3

nasproti glavnega kolodvora

kupuje in prodaja devize in valute po najugodnejših dnevnih cenah, sprejema vloge na hranilne knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje po najugodnejših pogojih; ima poseben borzni oddelek.

Za pomlad in poletje

priporočamo svojo veliko zalogo različnega angleškega in češkega sukna, volnenega blaga za moške in ženske obleke, različno perilno blago, kakor platno, šifone, cefirje, tiskano v najnovejših vzorcih in bogati izberi, dalje različne volnene in šivane odeje za postelje, svilene, volnene in bombažaste rute za na glavo itd. Opozarjamo obenem - - tudi na raznovrstne ostanke po zelo znižanih cenah. - -

A. & E. SKABERNE

veletrgovina z manufakturnim blagom

LJUBLJANA, Mestni trg št. 10.

Kapital: K 20.000.000

SLOVENSKA ESKOMPTNA BANKA

Rezerve okrog K 6.000.000

INTERESNA SKUPNOST S HRVATSKO ESKOMPTNO BANKO IN SRBSKO BANKO V ZAGREBU

LJUBLJANA, ŠELENBURGOVA ULICA ŠT. 1

IZVRŠUJE VSE BANČNE TRANSAKCIJE NAJKULANTNEJE

DENARNE VLOGE — NAKUP IN PRODAJA EFEKTOV, DEVIZ, VALUT — ESKOMPT MENIC, TERJATEV, FAKTUR — AKREDITIVI — BORZA

OBRTNA BANKA, podružnica v LJUTOMERU,

Int. tel. št. 2.

izvršuje vse bančne transakcije najkulantneje.

Rač. čeh. urada št. 12.726.